

[Holger Eriksen.]

ganske vist er vendt imod retsforbundet, men som for så vidt rammer alle partier, der er interesseret i at få gennemført en rimelig grundbeskatning, udtalelsen om, at man i visse kommuner er oppe på at tage det dobbelte af det, som man i virkeligheden skulle tage, hvis man gik over til fuld grundskyld. Enten gør det ærede medlem sig her skyldig i en fejltagelse — hvad jeg dårligt kan tro, fordi jeg går ud fra, at han har arbejdet omhyggeligt med den slags ting — eller også foreligger der et bevidst forsøg på at vildlede. For det ærede medlem ved jo udmærket, at man ved vurderingerne skal tage hensyn til de skatter og afgifter, bortset fra grundstigningsskylden, der hviler på den pågældende ejendom, og det giver naturligvis en helt anden vurdering og en helt anden handelspris, end hvis man havde gennemført fuld grundskyld, hvor der ikke skulle tages tilsvarende hensyn.

I øvrigt er det et handicap og har altid været et stort handicap for det ærede medlem, at hans argumentation bliver tilbagevist af de erfarne sognerådsmedlemmer, der — med al respekt for det ærede medlems indsigt i kommunale forhold — må formodes at have et dyberegående kendskab til forholdene i deres egen kommune end det ærede medlem. Disse erfarne kommunalrådsmedlemmer har i meget vid udstrækning været utilbøjelige til at følge hans anvisninger, ganske uden hensyn til deres politiske tilhørsforhold. Efter en opgørelse for skatteåret 1957-58 var der 62 landkommuner, der udskrev under 20 pct. af skatterne på fast ejendom, der var 328, som udskrev mellem 20 og 40 pct., der var 687, som udskrev mellem 40 og 60 pct., og dermed er toppen ikke engang nået. Udskrivningen var imellem 60 og 80 pct. i 204 kommuner, og endelig udskrev man i 15 kommuner over 80 pct. af samtlige skatter på fast ejendom. Naturligvis kan det for en overfladisk betragtning være noget forbavsende, men man kan da være

aldeles sikker på, at de pågældende sognerådsmedlemmer har haft gode grunde for deres vedtagelse; havde de ikke haft det, havde man formodentlig afsat dem og valgt andre i stedet. Jeg har så noteret mig, at i Landet kommune udskriver man 83 pct. på fast ejendom og i Gloslunde-Græshave 80 pct. Og det er aldeles ikke arbejdere og tjenestemænd, der terroriserer de stakkels ejere af fast ejendom, nej, begge de nævnte sogneråd har eller havde i hvert fald på det tidspunkt, da denne udskrivningsform blev vedtaget, et solidt venstreflertal.

De fleste af landets kommuner har en udskrivning på fast ejendom, der går langt ud over, hvad ordføreren for forespørgerne, det ærede medlem hr. Thisted Knudsen, finder forsvarligt efter den tale, han har holdt i dag, men vi ved jo alle sammen, at i de fleste jyske landkommuner er det venstre eller venstre og de konservative, der har flertallet, og derfor må man sige, at den voldsomme tale, den ærede ordfører holdt i dag, i virkeligheden ikke er et opgør med regeringen, ikke et opgør med socialdemokrater og radikale og retsforbundet, men det er et opgør mellem det ærede medlem selv og hans egne ansvarlige partifæller, der sidder rundt omkring i kommunalrådene. Jeg synes, der er grund til at tage dette med i betragtning.

Det er ikke så urimeligt, at de pågældende stiller sig på den måde, for de har mange grunde til at foretage deres skatteudskrivning netop på den måde. Jeg kan nævne en af dem. Jeg har allerede gjort opmærksom på, at man ved vurderingerne skal tage hensyn til de skatter og afgifter, der hviler på ejendommen. Hvis man nu i høj grad reducerede den kommunale beskatning, måtte det nødvendigvis give sig udslag i, at man fik en højere vurderingspris ved den kommende vurdering. Denne højere vurderingspris ville så medføre, at de kommunale og statslige faste afgifter blev udskrevet på et større grundbeløb, end det hidtil har været tilfældet. Derved